

PRZYUCZONY (9) *part praet pass pf*

przyuczony (8), **przyuczon** (1).

W formach złożonych o jasne; forma niezłożona z tekstu nieoznaczającego ó.

sg m N przyuczony (6). ◇ f N (praed) przyuczona (1). ◇ pl N subst przyuczon(e) (1). ◇ D przyuczonym (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Przyzwyczajony, wdrożony, wprawiony, przygotowany; assuefactus Mącz; consuetus Calep (8) : Mącz 116d; Consuetus – Zwiczaiony, przuczony. Calep 250a.*

przyuczony do czego (1): (marg) Słowa Philoná o Chrześcianach pod S. Márkiem. (–) Winá wobec wżyřcy nie pijá/ y mięřa nieiedzą áni tego co fię rucha. do chlebá zwoda/ řol á Izop to ich przyřmák. Są znimi y niewiářty do tákiegoř ćwiczenia przyuczóne SkarŻyw 362.

przyuczony czemu (5): Bo bárzo nieprzyřtoi ludziom woynie y řawnym dzieřom przyuczonym/ řmiercią złych ludzi vmieráć. SkarŻyw 207, 87, 571; [król Zygmunt August był] wielkiem zbitkom y rořkořzam przivřzoni PaprUp D2; GostGospPon 169.

2. *Któremu udzielono wskazówek, pouczony (1) : [A przy tych ktorzy ořobliwe vpadky obćięřzliwořci/ y przenagabania ziawiá/ maiá pilnořcy przyřóżyć/ aby takowe ořoby dobrze byli przyvczone y poćieřřone UstKóřciel 114.]*

przyuczon na co (1): nierządnicę táiemnie do celle iego [řw. Wincentego] w prowadzili: ktorą gdy ná řořzku řwym řiedzącą nalařł: mniemáiąc áby był cżářt/ wygánić go y fukáć pocżął: á gdy z rozmowy chytrey ná ktorą byłá przyuczóná/ doznał iřz byłá niewiářtá: řrodze iá řłowy řkarawřzy/ ku P. Bogu y pokućie S. obroćił. SkarŻyw 309.

Synonimy: 1. przysposobiony, przyzwyczajony, wprawiony.

Cf PRZYUCZYĆ

sAĆ